

Свароже коло

www.svarog-agro.com

№60 листопад 2012 року

щомісячна інформаційна газета корпорації "Сварог Вест Груп"

З Днем народження!

Дорогі колеги!

Цьогоріч наша компанія святкує шосту річницю від дня свого заснування. Ми досягли того віку, коли вже впевнено орієнтуємось в складних реаліях ведення сільського господарства. Однак, попереду – школа. Школа життя і ще більш ефективного функціонування корпорації «Сварог Вест Груп».

Можу з гордістю сказати, що всіма заслугами і авторитетом Сварога як одного з кращих агрохолдингів України я завдячую Вам, шановні колеги. Кожен колос, кожна крапля молока, кожне яблуко виплекані Вашими дбайливими руками. Щодня Ви, дорогі аграрії, вкладаєте в улюблену роботу часточку своєї душі, тим самим виявляючи безмежну любов до рідної землі. Приємно відзначати, що наш високопрофесійний, цілеспрямований колектив працює не тільки заради розвитку корпорації, а й вносить вагому частку в розвиток сфери сільського господарства України і світу.

За Вашу щоденну натхненну працю, гарячі серця і бажання самовдосконалюватись хочу висловити щирі подяку і побажати не втрачати того надзвичайного запалу, життєвої енергії і безмежної наснаги, які притаманні кожному члену сварожої родини. Вітаю Вас із річницею заснування корпорації «Сварог Вест Груп» і зичу нових успіхів, незмінного ентузіазму, особистого благополуччя й щастя. Хай здійснюються Ваші найсмівливіші задуми і плани, завдяки чому наша компанія сміливо крокуватиме до п'єдесталу світових лідерів агровиробництва!

З повагою

Андрій Андрійович Гордійчук,
голова правління корпорації «Сварог Вест Груп»,
депутат Хмельницької обласної ради

Лідери природоохоронної діяльності

Нещодавно Міністерство екології та природних ресурсів України спільно з Міністерством України з питань надзвичайних ситуацій та Національною академією наук України підбили підсумки всеукраїнського конкурсу «Лідер природоохоронної діяльності». В його межах визначили кращі підприємства різних галузей економіки, що сприяють сталому розвитку сфери раціонального використання природно-ресурсного потенціалу країни. Проводився цей конкурс у рамках загальноукраїнського проекту «Екологія, довкілля та природоохоронна діяльність в Україні». Одним з його переможців у номінації «Екологічно відповідальні підприємства агропромислового комплексу» стала корпорація «Сварог Вест Груп».

Про основні аспекти діяльності корпорації як екологічно безпечного виробника та досягнення компанії у цьому напрямку ми поспілкувалися з головним інженером Сварогу з техногенно-екологічної безпеки Віктором Володимировичем Закліцьким.

– Вікторе Володимировичу, скажіть, будь ласка, яку саме відзнаку отримала корпорація «Сварог Вест Груп»?

– Наша компанія удостоїлася Диплому Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і Торгово-промислової палати України за виробництво екологічно чистої та безпечної сільськогосподарської продукції, невиснажливе землекористування, покращення родючості ґрунтів та впровадження новітніх агроекологічних технологій.

– Розкажіть, які саме технології та методи застосовує корпорація «Сварог Вест Груп», зокрема, у сфері рослинництва?

– У процесі роботи агрономічна служба корпорації дотримується виваженої системи сівозміни, що сприяє максимальному збереженню ґрунтів. Активно впроваджується система точ-

ного землеробства, яка дозволяє визначати та вносити оптимальну кількість мінеральних добрив та інших поживних речовин. Розроблено детальну картографію кожного поля. Як наслідок, досягається економія мінеральних добрив до 10% та запобігається перенасичення ґрунтів хімічними речовинами.

– Окрім потужного земельного банку корпорація володіє ефективни-

ми тваринницькими комплексами. Чи відзначається якимись позитивними з екологічної точки зору результатами діяльність у цьому секторі?

– Розвинена тваринницька галузь дозволяє застосовувати замкнений цикл «рослинництво-тваринництво», в процесі якого відходи ВРХ шляхом розподілу і переробки перетворюються на біогумус – екологічно чисту речовину для підживлення рослин. Таким чином забезпечується повна безвідходність виробництва, що позитивно позначається на екологічній ситуації земельних угідь корпорації.

– У садах та на овочевих полях корпорації встановлена система краплинного зрошення. Скажіть, будь ласка, як це впливає на вирощування

фруктової та овочевої продукції?

– Завдяки її застосуванню досягається безперебійне, оптимальне постачання води з необхідними добривами і засобами захисту рослин до культур. Це дозволяє реагувати на потреби невеликих ділянок і забезпечувати мінімальний вміст хімічних речовин у продукції. Свідченням цього є те, що плодоовочева продукція корпорації була сертифікована за одним із найвищих світових стандартів – GlobalGAP. Сертифікація відповідно до зазначеного стандарту передбачає, що оцінка безпеки продукції охоплює весь цикл виробництва, а не тільки оцінку якості кінцевого продукту.

– А що Ви можете сказати про технічно-транспортний парк корпорації? Чи не шкодять навколишньому середовищу численні сільськогосподарські машини, які працюють на полях підприємства?

– Технічна база корпорації «Сварог Вест Груп» і справді дуже потужна, оскільки наразі нараховує більше 400 одиниць самохідної та причіпної сільськогосподарської техніки від світових виробників. Однак безперечним доказом її потужності є не лише висока продуктивність, а й значна економічність з точки зору використання паливно-мастильних матеріалів. Своєю чергою, зменшення витрат пального зумовлює помітне скорочення кількості шкідливих викидів в атмосферу. Тож, підсумовуючи усе вищесказане, варто зазначити, що усі виробничі підрозділи корпорації характеризують високий рівень культури виробництва та санітарно-епідеміологічних умов. Загалом, шляхом введення в практику екологічно безпечних, енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій корпорація «Сварог Вест Груп» сприяє сталому розвитку країни у сфері раціонального використання природно-ресурсного потенціалу, досягнення збалансованого співіснування природного середовища, держави і суспільства.

Відзначена Орденом княгині Ольги

Нещодавно працівниця корпорації «Сварог Вест Груп» Ганна Дмитрівна Ступарик за значні досягнення у виробничій діяльності отримала відзнаку Президента

України «Орден княгині Ольги» III ступеня.

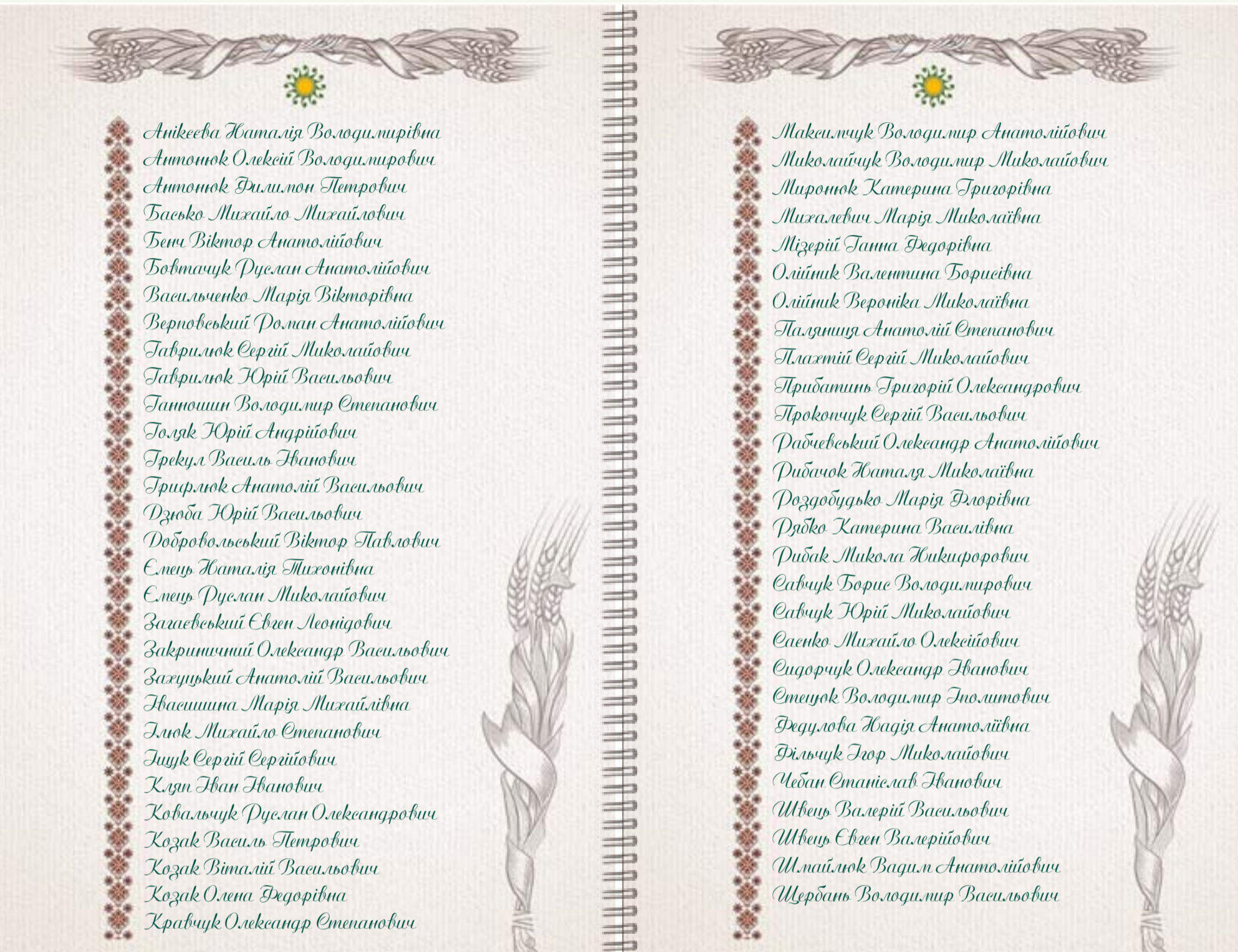
Орден княгині Ольги – державна нагорода України, яку заснували 1997 року Указом Президента України для відзначення жінок за визначні заслуги в сферах суспільної діяльності та вихованні дітей у сім'ї.

– Ганна Дмитрівна за спеціальністю зоотехнік, має вже 24 роки стажу оператора машинного доїння. Нещодавно жінка почала опановувати нову посаду агента з ідентифікації. Вона дуже вправна і відповідальна робітниця, тому у неї все добре вдається. За час своєї діяльності Ганна Ступарик допомогла не одній починаючій доярці, яка згодом ставала хорошим працівником, адаптуватися до роботи в молочній галузі. Вона завжди намагається підтримати, порадити, поділитися досвідом. Окрім того, Ганна Дмитрівна – кохана дружина, любляча мама та турботлива бабуся, – розповідає Юрій Миколайович Потапчук, директор ТОВ «АТЗТ Мирне».

– Я неодноразово була нагороджена різними почесними грамотами, але отримати Орден княгині Ольги для мене було неочікувано. Я навіть не сподівалася, що заслуговуватиму на таку нагороду. Мені, безумовно, дуже приємно. Тому хочу подякувати усім, хто допоміг мені досягти такого успіху, – говорить Ганна Ступарик.

Їхні імена гордо звучать серед найкращих

День працівника сільського господарства – це свято всіх, хто розумом і руками, серцем і душею, у селі і в місті щодня долучається до важливих аграрних справ. Це – день шанування дбайливих господарів, які трудяться на рідній землі. Цьогоріч свято хліборобів відзначали 18 листопада. Не обійшлося, звичайно, і без урочистостей. В столиці, обласних центрах та районах України було організовано святкові заходи, під час яких висловлювали вдячність, шану та слова привітання працівникам сільського господарства. Найкращі були удостоєні почесних грамот районних та обласних державних адміністрацій і рад, Міністерства аграрної політики та продовольства України, а також нагороджені грошовими преміями і цінними подарунками. Серед них неодноразово звучали імена сварогівчан. Північний регіон отримав найбільше відзнак. Було нагороджено 34 працівники та 2 трудові колективи – ТОВ «Лотівка-Еліт» на чолі з директором Іваном Івановичем Кляпом та ТОВ «Подільський господар-2004» на чолі з генеральним директором Анатолієм Степановичем Паляницею. Значну кількість людей нагородили і в Південному регіоні – 20 відмінних фахівців. Центральний регіон Сварогу також не залишився поза увагою. Було удостоєно нагородами 5 професіоналів.

ВАСТ «Антонінське» відзначає 90-ту річницю

8 листопада виповнилось 90 років з дня заснування одного з господарств корпорації «Сварог Вест Груп» – ВАСТ «Антонінське». Зараз це підприємство – єдиний племгосп в Україні, який займається розведенням української білоголової породи корів. Впродовж майже століття господарство незмінно займало позицію лідера сільськогосподарського ринку країни. А почалося все в далекому 1922 році. Саме тоді в бущомо маетку графа Потоцького було засновано племгосп імені Томаша Домбала – осередок розведення англійської великої свині. В 1924 році рішенням Народного комісаріату закордонних справ була видана постанова про запровадження і вирощування на базі цього господарства племінної рогатої худоби, зокрема, білоголової колоністської породи корів. Важається, що племгосп імені Домбала став піонером у здійсненні роботи по цій новій, мало вивченій породі ВРХ.

Вже в перше десятиліття функціонування господарства слава про нього облетіла всю країну. Про це красномовно говорили високі показники реалізації племматеріалу та надоб' молока. У 1927 році рішенням уряду Антонінському племгоспу надається статус державного підприємства з виробництва насіння цукрових буряків та племінного господарства з селекції української білоголової породи ВРХ. Діючи в напрямку свого призначення, трудовий колектив племгоспу з кожним роком досягає все вагоміших результатів господарської діяльності і стає передовим підприємством. На його базі в 1930 році функціонували курси, організовані для 25-тисячників, направлених в Шепетівський край з Дону на територію колективізації. Метою курсів стало ознайомлення з сільськогосподарським виробництвом. Швидко набирало обертів в антонінському господарстві і рільництво. Як наслідок, в 1940 році за видатні успіхи в піднесенні сільського господарства і за перевиконання показників Всеукраїнської сільськогосподарської виставки бурякорядгосп було нагороджено Ордену Трудового Червоного Прапора, а його висококваліфікованих працівників відзначено значками «Відмінник харчової промисловості».

У 1996 році на підставі Постанови КМУ та наказу Фонду державного майна України радгосп був реформований у Відкрите акціонерне спільне товариство «Антонінське» за двома статусами: насінневого господарства та племгоспу. Зараз агроформування, функціонуючи у складі корпорації «Сварог Вест Груп», забезпечене всім необхідним обладнанням – молокопроводом, холодильними установками, гноетранспортерами. Худоба не відчуває браку збалансованих кормів в своєму раціоні. І це дає свої результати. Так, за 10 місяців цього року від кожної корови надоєно 4500 кг молока. Загальна кількість корів, що утримуються на фермі складає 970 голів, а в цілому за рік в населення закупили 1157 телят. Окрім того, господарство вже заклало 5200 т силосу, 3170 т сінажу, 604 т сіна та 470 т соломи.

Хоча всі процеси на підприємстві автоматизовано, людська праця залишається ключовим фактором успішного розвитку «Антонінського». Також дається зваки мудре, цілеспрямоване керівництво господарством. Тому зичимо ВАСТ «Антонінське» подальшого продуктивного функціонування та досягнення спланованих цілей. Нехай ці 90 років стануть лише прологом в новій захопливій книзі історії сільського господарства України.

Сокова перспектива

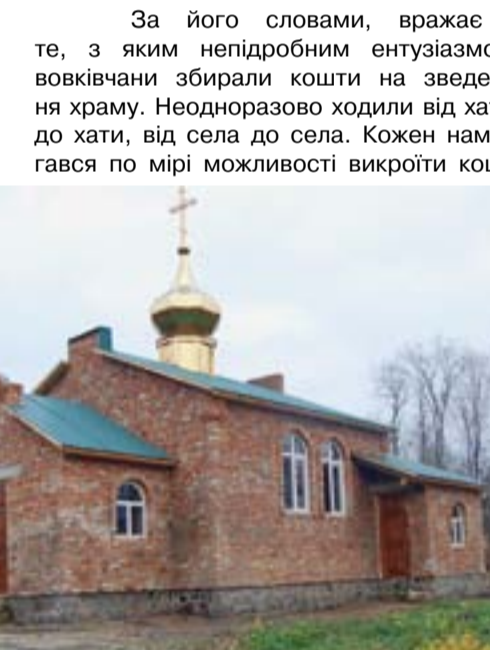
Корпорація «Сварог Вест Груп» планує запустити пілотний проект з виробництва соків під брендом «Буковинський сад». З огляду на це, вже було придбано новий сокопрод від австрійської фірми «Vogel». З його допомогою можна виробляти 500 л соку щогодини з подальшою пастеризацією та розливом у спеціальну склотару. Сокопрод розмістять на території фруктосховища в селі Коболчин Сокирянського району Чернівецької області. За словами директора департаменту фруктової продукції, Миколи Станіславовича Барницького, сік виготовлятимуть з яблук, вирослих в садах корпорації. Це буде нерозбавлений продукт прямого віджиму, без консервантів та цукру. Термін зберігання становитиме один рік.

Загальна сума інвестицій для реалізації проекту сягає близько 4 млн. грн. Як повідомляє Андрій Андрійович Гордійчук, голова правління корпорації «Сварог Вест Груп», в залежності від того, наскільки великим буде попит на нову продукцію компанії, прийматимуться рішення щодо збільшення обсягів виробництва.

– Поки ще зарано говорити про збут, але, думаю, сік «Буковинський сад» можна буде придбати в найбільших мережах супермаркетів країни, – додає Микола Станіславович.

У Вовківцях добудовують церкву

Під час Великої Вітчизняної війни с. Вовківці Шепетівського району потерпало від ворожих набігів. Однак, в 40-х роках сталась одна з непоправних втрат – було зруйновано духовну святиню села. Проте вовківчани не втратили віри. Свідченням цього став той факт, що за відсутності в селі церкви жителі та священнослужителі організували богослужіння в інших приміщеннях. Звичайно, проводячи служби не у храмі, ми не можемо повною мірою відчути ту атмосферу спокою і умиротворення. Але радує те, що попри відсутність спеціально відведеного місця прихожани знаходять час і можливість щиро помолитись за здоров'я та благополуччя своїх рідних і близьких. Та й загалом громада Вовківців є досить активною і цілеспрямованою. Разом з парафіянами цього року ми звернулися за допомогою до Хмельницького регіонального благодійного фонду «Зміцнення громад», оскільки розуміємо, що жодне приміщення не замінить церкву. Чуйне керівництво відгукнулось на наше прохання і влітку почалися будівельні роботи.

Процес поступово набрав обертів і зараз у Вовківцях вже зведено храм. Залишилось виконати зовнішні і внутрішні оздоблювальні роботи, провести світло. З власного досвіду знаю, що за такої короткої термін практично неможливо побудувати церкву. Волею Божою та допомогою небайдужих меценатів в особі Сергія Васильовича Буряка і Андрія Андрійовича Гордійчука ми змогли здійснити свій внесок в розвиток духовності Шепетівщини. І це не просто слова. Так, благодійний фонд і корпорація «Сварог Вест Груп» впродовж періоду будівництва виділили будівельні матеріали та кошти в розмірі більше 46 000 грн. Завдяки цьому вже весною наступного року плануємо завершити оздоблювальні роботи і провезти служіння в новозбудованій церкві, – розповідає настоятель Вовківського храму Святого великомученика Дмитрія Солунського отець Сергій.

Займаючи центральне місце в сфері благоустрою сільської ради аж ніяк не сприяє комфорту громадян. Однак за допомогою хороших і надійних людей неможливе стає можливим. Приємно тепер бачити як старенькі бабусі, присівши на лаві новітньої зупинки, обговорюють останні події, а, відтак, і активно займають час очікування рейсового автобуса. – Благоустрій зупинок – це обличчя територіальних громад, які розвиваються стабільно. Тому ХРБФ «Зміцнення громад» та корпорація «Сварог Вест Груп», як соціально відповідальне підприємство, роблять все можливе для того, щоб перебування мешканців та гостей сіл було комфортним під час очікування громадського транспорту. Розуміючи важливість благоустрою територіальних громад, ми надали по дві зупинки громадського транспорту для Миньківської та Великомихнівської сільських рад Славуцького району. Загалом, подібні проекти ми реалізовуємо не вперше і плануємо продовжити таку практику в майбутньому, – коментує Тетяна Павлина Василів, директор Хмельницького регіонального благодійного фонду «Зміцнення громад».

МІЦНА ГРОМАДА

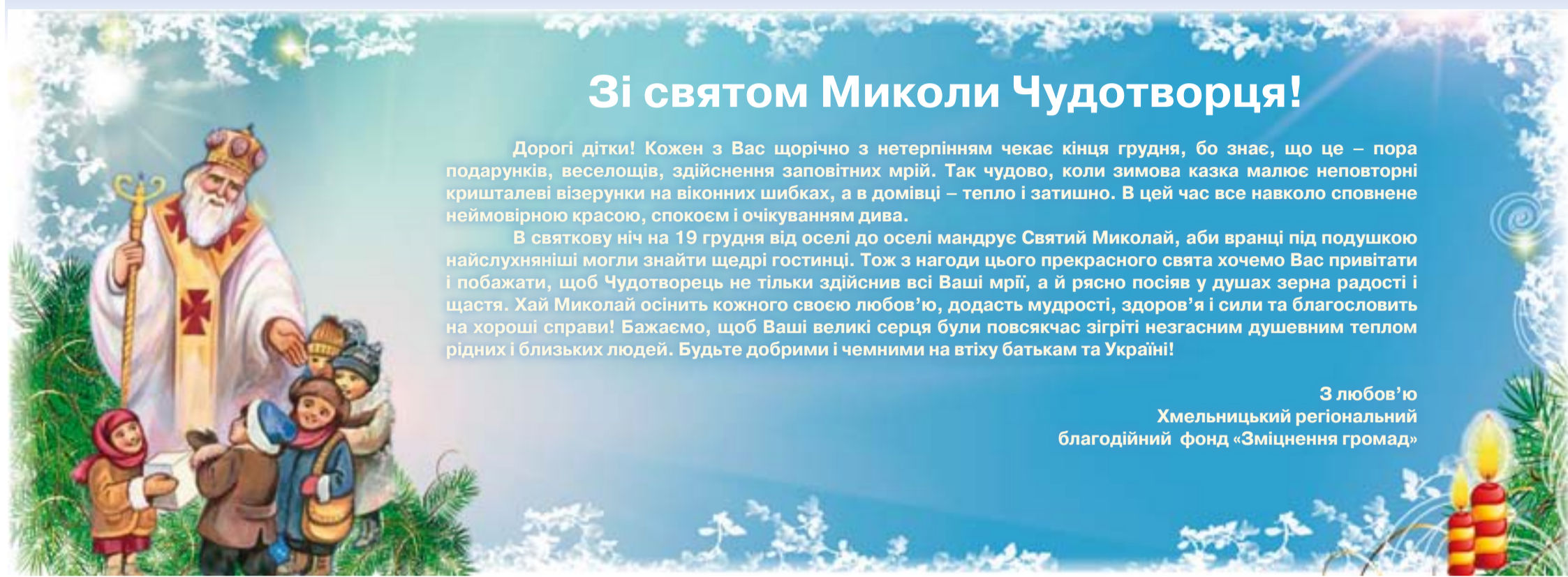
Регіональне інформаційно-аналітичне видання

№1 (60) листопад 2012 року

www.mitsna-gromada.org.ua

Благодійність зміцнює громаду

Зі святом Миколи Чудотворця!

Дорогі дітки! Кожен з Вас щорічно з нетерпінням чекає кінця грудня, бо знає, що це – пора подарунків, веселощів, здійснення заповітних мрій. Так чудово, коли зимова казка малює неповторні кристалеві візерунки на віконних шибках, а в домівці – тепло і затишно. В цей час все навколо сповнене неймовірною красою, спокоєм і очікуванням дива. В святкову ніч на 19 грудня від оселі до оселі мандрує Святий Миколай, аби вранці під подушкою найслухняніші могли знайти щедрі гостинці. Тож з нагоди цього прекрасного свята хочемо Вас привітати і побажати, щоб Чудотворець не тільки здійснив всі Ваші мрії, а й рясно посіяв у душах зерна радості і щастя. Хай Миколай осніть кожного своєю любов'ю, додасть мудрості, здоров'я і сили та благословить на хороші справи! Бажаємо, щоб Ваші великі серця були повсякчас зігріті незгасним душевним теплом рідних і близьких людей. Будьте добрими і чемними на втіху батькам та Україні!

З любов'ю
Хмельницький регіональний
благодійний фонд «Зміцнення громад»

Зупинки громадського транспорту задля зручності людей

Майже щодня мешканці сіл користуються послугами громадського транспорту. Хто дістається до місця своєї роботи або навчання, хто відвідує районний центр в базарні дні або для вирішення поточних справ чи для проведення дозвілля. Взимку – сніг та хурделиці, влітку – спека та сонячне проміння, а інші пори року випробовують людей дощами та пронизливими вітрами. Все це зумовлює надзвичайну важливість місць тимчасового очікування рейсового автобуса чи маршрутного таксі.

Пунктом 147 Постанови Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 року № 176 «Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту» визначено, що зупинка громадського транспорту – це спеціально обладнаний пункт для очікування пасажирського рухомого складу, посадки і висадки пасажирів; зупинки громадського транспорту позначаються відповідними дорожніми знаками, обладнуються технічними засобами з маршрутною інформацією. Місця зупинки автобусів приміських маршрутів на території територіальних громад, крім автостанцій, погоджують виконавчі органи сільських, селищних і міських рад. На автобусних зупинках у сільських населених пунктах споруджуються автопавільйони напівзакрытого типу з майданчиком для відпочинку, на якому розміщуються 2-3 лавки, урна для сміття тощо.

Варто знати

Як написати успішний проект?

Написання проекту для отримання гранту – процес, що потребує тривалої підготовки та терпіння. Перш ніж розпочати роботу над ним, варто дати відповідь на питання: хто зможе скористатися результатами виконаного проекту? Чи сприятиме виконання проекту подальшому розвитку та процвітання? Чи вистачить у Вас сил, часу та бажання втілити в життя задуманий план?

Якщо Ви впевнені у своїх силах, необхідно створити ініціативну групу людей, які досконало знають проблему. Група повинна складатися не менше ніж з трьох людей. Бажано задіяти працівників Вашої організації з різних відділів – це дасть можливість поглянути на проблему з різних сторін та знайти декілька шляхів її вирішення.

Проект поділений на пункти, які змістовно пов'язані між собою. Передусім необхідно презентувати організацію, що пише проект. Тобто вказати назву, контактні дані та реквізити.

Формулювання актуальності проблеми відіграє чи не найголовнішу роль в успішності проекту. Необхідно коротко описати суть проблеми, визначити причини її виникнення. Викласти можливі наслідки того, що може статися, якщо проблема буде або не буде вирішена. Варто вказати кількісні дані – коло осіб, зміна ситуації для яких матиме важливе значення.

Чітке формулювання кінцевої мети – перший крок до її реалізації. При її написанні варто вживати вирази, що несуть у собі значення важливих змін: зменшення, збільшення, покращення чогось. Якщо Ви вкажете кількість людей та місцевість, на якій вони проживають, – це надасть чіткість уявлення про масштаби та важливість ситуації. Також варто зазначити часові рамки, за які проект можна реалізувати. Мету потрібно викласти одним-двома реченнями.

Далі слід конкретно та лаконічно сформулювати завдання. Послідовно етапи має бути не менше чотирьох. У пунктах варто використовувати вирази, що характеризують собою завершеність дії, а не її процес. Наприклад: не допомога, а допомоги, не видання, а видати і т.д. Важливо пам'ятати, що кожен пункт проекту має доповнювати попередній.

Для кращого бачення того, якого матеріального забезпечення потребує реалізація проекту, необхідно скласти попередній кошторис. Слід детально описати всі затрати, адже це викличе більшу довіру донора в те, що кошти чи речі багаторазового використання застосують за призначенням.

Пристаючи до написання проекту, Ви мусите знати чого хочете досягти. В наступному пункті необхідно вказати прогнозовані результати. При їх формулюванні треба відштовхуватися від того, яку користь принесе сам предмет реалізації, для скількох людей полегшиться та покращиться ситуація, як це вплине на подальше життя організації.

Насамкінець необхідно розписати подальше використання отриманих коштів, обладнання, матеріалів чи інших речей багаторазового використання. Також вказати, хто візьме ці речі на баланс.

Написання проекту вимагає командної сили, часу та терпіння. Якщо з першого разу не вийде, то не варто опускати руки. Навпаки необхідно запастися ще більшим завзяттям та бажанням, щоб досягти бажаного. Знайдіть приклади проектів, які написали досвідчені спеціалісти. Прочитайте відповідну літературу, поспілкуйтесь з фахівцями, які розуміються у Вашій проблемі, і обов'язково досягнете поставленої мети.

Сильні духом та волею

«Вони весь час перебувають у боротьбі за власне щастя. Інакше кажучи, людині ніколи не було легко досягнути поставленої мети, і це, напевно, добре. Адже саме долаючи труднощі, вона розвиває усі задатки. Усе те, чим наділив її Господь...»

(Зі вступного слова Ю. Симончука на I Міжнародній конференції «Сучасний світ і незрячі» у 1999 році)

Щороку 13 листопада відзначають Міжнародний день незрячих. У світі їх налічується 50 мільйонів, в Україні – 65 тисяч. Ці люди, обділені зором, все ж лишаються активними учасниками всіх суспільних процесів, творчо обдарованими особистостями і просто тими, у кого варто повчитися з гідності долати всі перепони і негаразди.

УТОС (Українське товариство сліпих) – це всеукраїнська добровільна громадська організація інвалідів зору. Вона об'єднує людей, які втратили можливість бачити, але не втратили бажання жити далі, самореалізовуватися, допомагати іншим. Одна з її гілок діє і в місті Шепетівка. Сьогодні діяльність Шепетівської організації УТОС розповсюджується на Шепетівський, Славутиський, Полонський, Ізяславський райони та налічує 281 члена товариства.

З нагоди Міжнародного дня незрячих організація провела урочисте засідання, під час якого учасники мали нагоду дізнатися про основні аспекти відзначення цього дня в Україні та у світі, а також послухати виступи аматорського колективу Шепетівського осередку товариства сліпих. Серед спонсорів проведення цього дійства був і Хмельницький регіональний благодійний фонд «Зміцнення громад».

Одним із членів УТОСу, який активно брав участь в підготовці засідання, є Микола Іванович Шлиндюк. Він обіймає посаду члена правління Шепетівського осередку. Про його життєвий шлях йтиме мова далі.

Народився Микола Іванович 28 жовтня 1938 року в с. Думанів Кам'янець-Подільського району Хмельницької області.

– Пригадую, як в 1943 році до нашої хати зайшли два німці. Вимагали віддати їм курячі яйця. Як ж, будучи зовсім маленьким, кинувся на них з ножицями.

Хмельницький регіональний благодійний фонд «Зміцнення громад» традиційно вітає з нагоди престольних свят усі церковні установи, які знаходяться на території його діяльності. У листопаді з-поміж інших Православна Церква відзначала свято Великомучениці Параскеви та Великомученика Дмитрія Солунського.

Димитрій Солунський був сином римського проконсула в Салоніках, займав військовий пост – був місцевим военачальником, в обов'язки якого входило захищати місто від набігів «варварів» і утісняти християн. Але так як батьки Дмитрія були таємними християнами, военачальник сам став проповідником християнства, продовжуючи при цьому гідно виконувати свій військовий обов'язок.

За християнську діяльність Дмитрій був убитий, а його тіло віддали на розтерзання диким звірам. Природно, незабаром він був канонізований, як святий великомученик, а його мощі стали святинєю.

Під час правління рівноапостольного Костянтина (306-337) над могилою святого Дмитрія була споруджена церква. Сто років потому, при будівництві нового величного храму, на цьому місці були знайдені нетлінні мощі святого мученика. Відтоді 8 листопада Православна Церква відзначає День великомученика Дмитрія Солунського.

Один з солдатів витягнув зброю і вже націлювався, щоб стріляти в мене. А другий йому заборонив, пояснюючи, що в нього самого троє дітей і він не дасть вбити п'ятирічного хлопчика. Таким чином, і продукти в нас залишилися, та ще й губна гармошка дісталась в подарунок, – розповідає Микола Іванович.

В 1947 році в зв'язку з голодуванням малий Миколка із знайомим водієм їде на ринок в м. Кам'янець-Подільський, щоб придбати хоч щось із продуктів харчування. У пошуках необхідного хлопчик незчувся, як зай-

блував в незнайомому місці. Там його знаходять працівники дитячого будинку і забирають до себе. Цілий рік знадобився для того, щоб знайти батьків дитини. Таким чином, в 1948 році Миколку забирають додому і проводжають його школярика в перший клас.

В 1955 році хлопець закінчує семирічну школу і відразу їде працювати трактористом в колгосп. Через два роки дядко забирає його до себе працювати теслярем. Там юнак живе наступних три роки, після чого в 1960-му вступає до Хмельницького кооперативного технікуму на спеціальність «Товарознавство». Впродовж трьох навчальних років кмітливий студент сумлінно здобуває необхідні професійні знання та навички. Однак, на цьому його бажання вчитися

Від свята до свята

ликомученика Дмитрія Солунського. Серед духовних установ, які перебувають під опікою благодійного фон-

ду «Зміцнення громад», є три церкви, що були названі на честь Дмитрія Солунського і перебувають під його покровительством, – у селах Бернове, Бурдюг і Росошани Кельменецького району. Для них в день свята вручили благодійні по-

не вичерпалося. Тому в 1963 році вступає до Львівського торговельно-економічного інституту на заочну форму навчання. В цей самий період починає працювати за направленням технікуму в Шепетівській гуртовий міжрайбазі.

В листопаді 1970 року Микола Івановича запрошують працювати в Шепетівський відділ робітничого постачання залізничі №2. Відмінно виконуючи свої обов'язки, в 1986 році чоловік стає директором відділу, однак через рік повертається на посаду товарознавця. На цій ниві Микола Іванович трудиться до 2003 року.

В зв'язку з пенсійним віком доводиться покинути обійману посаду, проте Микола Іванович вирішує працювати і далі, тому влаштовується охоронцем в залізничну лікарню. В медичній установі він трудиться до кінця лютого 2009 року.

– В УТОС мене прийняли в 2004 році, хоча інвалідність по зору маю ще з 1994 року. Ставши членом правління, намагаюся всіляко вирішувати поставлені перед нами завдання. А їх зовсім немало: допомагати членам організації в складних життєвих ситуаціях, знаходити кошти для забезпечення функціонування нашого товариства, сприяти розвитку талантів утосівців. Для покращення ефективності діяльності організації ми розподілили обов'язки, щоб кожен був відповідальним за окреме питання, – коментує Микола Іванович.

За його словами, як би сутужно не було організації і її членам, все ж знаходяться особистості, яким небайдужі долі людей з обмеженими можливостями. І приватні підприємці, і фізичні особи, й інші організації намагаються по можливості допомогти Шепетівській гілці УТОСу.

Щиро пишається Микола Іванович народним аматорським хором колективом «Пролісок» Шепетівської ТПО УТОС. Коллектив художньої самодіяльності постійно займає призові місця на різних обласних та всеукраїнських фестивалях і конкурсах. Це вкотре доводить, що наявність таланту не залежить від фізичного стану людини, а досягається виключно за рахунок її багату внутрішнього світу, бажанню вчитися і самовдосконалюватися.

Дякуємо Миколі Івановичу за те, що поділився своєю історією життя і бажанню, щоб попри всі випробування доля робила йому та іншим членам Шепетівської організації УТОС тільки приємні подарунки, а в їхніх сім'ях назавжди оселились добробут, злагода і любов.

жертви на розвиток релігійних громад та благоустрій церковних установ.

– У наш час все більше людей звертається до Бога, до церкви і до віри. Вони щонеділі приходять до храму, возносять свої молитви і утверджують віру. В основному це – населення старшого віку, адже не даремно говорять, що із роками людина стає мудрішою... Загалом історія нашої церкви сягає сивої давнини. Навіть найстаріші жителі села не пам'ятають, коли вона була збудована. Існує легенда, що храм звели на місці склепу, у якому був захоронений син священнослужителя, що колись правив у нашому селі. Лотівська церква носить ім'я Святої Параскеви – покровительниці дівочості, великомучениці, яка віддала своє життя за Господа. Вона є духовною захисницею нашого храму і всіх дівчат, які чесно носять своє християнське ім'я. Прихожани і священнослужителі церкви, які в цей день прославляють святу покровительницю своєї церкви і своїми молитвами просили здоров'я та наснаги для усіх рідних і близьких, щиро раді, що до них приєднались люди, які завжди опікуються духовністю краю – працівники благодійного фонду «Зміцнення громад». Це додало особливої атмосфери святую і стало символом єднання, – коментує протоієрей Сергій Лінич, настоятель Свято-Параскевського храму с. Лотівка Шепетівського району.

«Спілкування з Богом – єднання неба та землі»

Духовною ниткою пронизане життя протоієрея Михаїла – богослужителя Свято-Михайлівського кафедрального собору. З самого дитинства йому прививали любов до Христа. Про те, як він шанобливо несе проповідь віри між людей, ми розповідаємо на сторінках газети.

– Отче Михаїле, розкажіть про те, як Ви вирішили стати церковнослужителем.

– Закарпаття для мене залишається дуже особливим регіоном. Велику увагу там приділяють вірі. Саме у

цьому краї 1960 року я народився в сім'ї простих працівників. Батьки були глибоко віруючими людьми. Незважаючи на заборони, щонеділі ходили до церкви та брали з собою всіх дітей. Таким чином, ще змалечку мені прививали любов до Бога.

Точка зору

– В останні роки у дошкільних навчальних закладах, школах, закладах медицини та культури запроваджуються новітні енергозберігаючі технології, зокрема, встановлення енергозберігаючих ламп, утеплення тепломереж, встановлення металопластикових конструкцій (як вікон, так і дверей), які дозволяють значно покращити санітарно-гігієнічні та температурні умови в приміщеннях. Як державні, так і приватні установи повинні дотримуватися визначених норм зі створення оптимальних умов для життєдіяльності. Слід зазначити, що через вікна відбувається найбільша втрата теплової енергії – 37%, через стіни

– 35%, через дах – 15%, через підлогу – 13%. Саме тому питання теплоізоляції вікон та дверей постають дуже гостро. Одним з перспективних варіантів їх вирішення є металопластикові конструкції. Адже завдяки своїм теплоізоляційним, звукоізоляційним і екологічним властивостям, а також компактності і міцності, вони створюють оптимальні умови мікроклімату в житлових та робочих приміщеннях, що сприяють забезпеченню повноцінного функціонування, – розповідає старший державний інспектор з енергозбереження у Хмельницькій області Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України Станіслав Казимирович Паук.

Основні технологічні характеристики металопластикових конструкцій

Після школи я навчався на токаря і навіть рік працював за спеціальністю. Проте душа моя прагнула іншого. Мабуть, не випадково доля звела мене з архимандритом Ієвом, який сьогодні причислений до лику святих. Він і благословив мою священницьку дорогу. Мене направили в Одеську духовну семінарію. Навчання було надзвичайно цікавим, адже відкривалась наука Божа. Головне, що людина пізнавалась під час читання святого письма – Євангелія. Так як мав можливість вдосконалюватися та йти праведною дорогою навчання, щоб можна було через своє серце відкривати людям Бога та любов його. Закінчивши навчання, я рік служив в Одеському Свято-Іллінському храмі. Потім мене направили в Кам'янець-Подільський район і через сім років у 1992 р. правлячий владика Ніфонт скерував у Шепетівку, щоб допомогати будувати Свято-Михайлівський кафедральний собор.

– Вести богослужіння – нелегка справа. Необхідно пропустити слова через свою душу, щоб донести істину людям. Які почуття Вас переповнюють, коли Ви проповідуете слово Боже?

– Велике значення має спілкування з Всевишнім у церкві, бо це єднання неба та землі. Це дійство має велике значення для духовних людей. Священик вважається посланцем Божим, який стоїть біля престолу, звершує служби Божі та Тайнство Святої Євхаристії – з'єднання з Богом шляхом куштування тіла (хліба) та крові віруючими людьми. Незважаючи на заборони, щонеділі ходили до церкви та брали з собою всіх дітей. Таким чином, ще змалечку мені прививали любов до Бога.

Металопластикові конструкції як енергозберігаюча технологія

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

– Металопластикові конструкції виробляють з полівинілхлориду, що є різновидом надміцного пластику, який

– 22°C (з перепадами не більше ніж 2-2,5°C), відносна вологість повітря – у межах 40-50%, швидкість руху повітря – у межах 0,2-0,3 м/с. Саме це і стало причиною установа в нашому ДНЗ металопластикових вікон, які, завдяки

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

– Металопластикові конструкції виробляють з полівинілхлориду, що є різновидом надміцного пластику, який

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

відкрити своє серце, навіть коли їм важко висловити бажане. В моменти, коли ти молишся за ту людину, відчувається єднання Господа з нею. Приємно, коли люди відчувають ласку Божу, Його присутність у нашому житті.

– Скажіть, що Ви робите для того, щоб молодь привернулася до віри?

– У храмі діє недільна школа. Діти приходять до собору на недільні богослужіння і потім залишаються на навчання, де їм прививають любов до Бога та батьків. Якщо нас запрошують

у школи ми з задоволенням відвідуємо їх на Великдень, Різдво, перший та останній дзвоник. Щороку випускники багатьох наших шкіл приходять у храм за благословенням у доросле життя.

Металопластикові конструкції як енергозберігаюча технологія

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

– Металопластикові конструкції виробляють з полівинілхлориду, що є різновидом надміцного пластику, який

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

підтримки благодійного фонду встановили вікна, Валентина Михайлівна Грабарчук додає:

– Найважливіше для нашої бібліотеки – це читачі. Люди, які приходять до нас та проводять значну частину свого часу в читальній залі, насолоджуючись змістовними книгами. Ми прагнемо створювати комфортні умови для відвідувачів, застосовуючи при цьому, зокрема, металопластикові вікна. До слова, в нашій установі єдиним джерелом тепла є електроконвектор, тому збереження

– Чи вдалося Вам донести основні уроки християнської моралі своїм власним дітям?

– Я виховую двох дітей, сина та дочку, привчаючи їх шанувати Господа. Мій син закінчив Київську духовну академію. На сьогоднішній день він служить зі мною, має сан ієромонаха. Також прийняв чернецтво, повністю присвятив своє земне життя служінню Богу.

– Щоб підтримувати храм в хорошому стані необхідні постійні фінансові надходження. Скажіть, наскільки добродушними та щедрими до Вас є представники влади, підприємці, меценати тощо?

– Після завершення будівництва храму в 2000 році, допомогу нам надають рідко. В основному постійні невеликі внески на благоустрій храму надає ПАТ «Шепетівгаз» та ХРБФ «Зміцнення громад» на чолі з головою Ради Благодійників Сергієм Буряком, за що ми дуже вдячні. Також хоч висловити подяку голові правління корпорації «Сварог Вест Груп» Андрію Гордйичуку за розуміння та підтримку, адже йому належить велика заслуга в розвитку кафедрального собору.

– Що Ви могли б побажати нашим читачам?

– Хочу привітати всіх зі святом Архангела Михаїла. Нехай кожен в собі береже те небесне світло та підтримує його молитвою. Бажаю всім сили духу, віри, випробувань і мужності. Щастя та здоров'я Вам на многі і многі літа.

Металопластикові конструкції як енергозберігаюча технологія

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

– Металопластикові конструкції виробляють з полівинілхлориду, що є різновидом надміцного пластику, який

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

аналізує директор приватного підприємства Геннадій Леонідович Цимбал:

підтримки благодійного фонду встановили вікна, Валентина Михайлівна Грабарчук додає:

– Найважливіше для нашої бібліотеки – це читачі. Люди, які приходять до нас та проводять значну частину свого часу в читальній залі, насолоджуючись змістовними книгами. Ми прагнемо створювати комфортні умови для відвідувачів, застосовуючи при цьому, зокрема, металопластикові вікна. До слова, в нашій установі єдиним джерелом тепла є електроконвектор, тому збереження

Слова подяки

Минулого року в смт Гриців церковна громада Святих мучеників Адріана і Наталії Української Православної церкви Київського Патріархату в самому центрі селища розпочала будівництво нового храму. Він має стати духовним осередком всієї Грицівської громади. В цьому році ми зіткнулись з проблемою – немає чим доставити облицювальну цеглу з смт Новий Розділ Львівської області. Це завадило повноцінно проводити будівельні роботи.

Самостійно вирішити це питання ми не змогли, тому вирішили просити допомоги у благодійного фонду «Зміцнення громад» на чолі з Сергієм Буряком. Наше звернення погодили, невдовзі надали транспорт для перевезення цегли. Будівництво продовжилось.

Церковна громада висловлює щиро подяку ХРБФ «Зміцнення громад» та голові Ради Благодійників Сергію Буряку за надану допомогу. Нехай благословить Вас Господь!

Настоятель парафії Святих мучеників Адріана і Наталії, благочинний Шепетівського району УПЦ Київського Патріархату протоіерей Василь Павлюк

Нам випало жити в непростий, доленосний час розбудови та реформації української державності. Всіх нас об'єднує щире бажання – передати нащадкам могутню та процвітаючу Батьківщину. Послідовні кроки сьогорішнього керівництва та благодійників перетворюють прагнення на реальний результат.

До нас ідуть, нами цікавляться – це важливо. І якщо Хмельниччина має авторитет у країні, то тільки завдяки наполегливій праці всіх людей, які живуть та працюють на цій землі. Знаковою стала робота ХРБФ «Зміцнення громад» на нашій території. Вся діяльність цієї благодійної установи, зокрема, програма «З людьми і для людей» – ефективний інструмент вирішення гострих соціальних проблем та об'єднання громад заради розвитку українського суспільства.

Газифікація сіл Курганівка та Велика Шкарівка – вагомим подією. З огляду на безцінну допомогу благодійного фонду в цьому процесі від імені педагогічного колективу та вихованців навчального закладу висловлюю щиро подяку та бажаю успіхів у подальшій роботі!

*З повагою
Сергій Жванюк, директор Великошкарівської ЗОШ*

Вирішуємо проблеми на культурній ниві

В період з 1 січня по 20 листопада 2012 року Хмельницьким регіональним благодійним фондом «Зміцнення громад» було підтримано понад 70 звернень про надання матеріально-технічної допомоги від закладів сфери культури на загальну суму 618 тис. грн. Було надано допомогу для проведення святкових заходів, конкурсів та спеціальних подій, поповнення бібліотечних фондів сільських та міських бібліотек, представлення самодіяльних і аматорських колективів на різноманітних оглядах та конкурсах як регіонального, так і всеукраїнського масштабу.

– У нашому сільському клубі діє 5 гуртків: два вокальних, два драматичних і один танцювальний. Мешканці села постійно їх відвідують, репетирують... А потім до свят ми влаштовуємо концерти. Проте приміщення нашого клубу дуже старе. Воно було зведено ще у 30-х роках минулого століття. Відтоді проводилися лише косметичні ремонти. Останнім часом в зв'язку з браком коштів доводиться розраховувати лише на власні сили. Однак грошей нам ледве вистачало на фарбу. Ми вирішили звернутися з листом-проханям до голови Ради Благодійників Хмельницького регіонального благодійного фонду «Зміцнення громад» Сергія Васильовича Буряка. В результаті були виділені кошти. Тепер ми маємо можливість оновити приміщення клубу і надати йому більш привабливого вигляду. Ми щиро вдячні Сергію Васильовичу за його небайдужість і постійну підтримку.

Тетяна Михайлівна Сверчевська, завідувач клубу с. Новичі Шепетівського району

– Вовківський будинок культури тісно співпрацює з Хмельницьким регіональним благодійним фондом «Зміцнення громад» досить тривалий час. Для потреб своєї діяльності він вже отримав DVD-програма для проведення різноманітних програм, а також лінолеум, який став важливим для якісного матеріально-технічного забезпечення функціонування Будинку культури. Остання допомога від фонду – це тенісний стіл. Цей подарунок став для нас не тільки приємним, але важливим для організації цікавого дозвілля дітей. Тенісний стіл став об'єднуючим фактором для дванадцятьох з них, які наразі активно займаються в новоствореному гуртку. Його очолила Неля Іванівна Федорчук. Вона дійсно прагне створювати та створює умови для розвитку, а також сприяє якісному проведенню вільного часу. Адаже організовує конкурси та змагання, а це дітям дуже подобається. Хочу сказати, що всі односельчанки з приємністю відзначають, що допомога для Будинку культури від ХРБФ «Зміцнення громад» є надзвичайно корисною і необхідною. Дякуємо благодійникам та сподіваємось на подальшу співпрацю на культурній ниві!

Людмила Іванівна Стукач, сільський голова с. Вовківці Шепетівського району

– Наш клуб розташований в центрі села. Тобто майже усі мешканці щодня проходять повз нього. Здавалося б, що наш осередок культури повинен мати привабливий естетичний вигляд, який би радував прохожим око. Натомість огорожа клубу в такому стані, що у двір споруді мають можливість заходити навіть коні, яких залишають поблизу на пасовищах. Тварини там витоптують усю зелень. В результаті територія навколо приміщення не дуже гарна. Я намагалася самостійно якоюсь чимось зарекомендувати, але мало що виходило. Мізерної заробітної плати на все не вистачає. До того ж якісь косметичні ремонти клубу доводиться проводити за свій кошт. У сільській раді ж грошей такою бракує. До когось б я не зверталася за допомогою, всі відмовлялись. Відгукнувся на прохання лише Хмельницький регіональний благодійний фонд «Зміцнення громад» на чолі з головою Ради Благодійників Сергієм Васильовичем Буряком. Тому я щиро йому вдячна. Слова подяки також хочу висловити усім, хто сприяв цій допомозі.

Олена Дмитрівна Лабенська, завідувач клубу с. Мальованка Шепетівського району

– Хмельницький регіональний благодійний фонд «Зміцнення громад» на чолі з головою Ради Благодійників Сергієм Васильовичем Буряком допоміг Сульжинському Будинку культури вперше. Благодійна установа надала нам світловий прилад. Цікаво, що саме він став принадою для молоді села, яка почала з більшим запалом відвідувати культурні заходи. Зараз ввечері відпочинку для хлопців та дівчат проходять ще більш активно, ритмічно і з позитивними емоціями. Ми плануємо в грудні проводити традиційні Андріївські вечорниці, а також вечір святкування Дня Святого Миколая тощо. Спасибі Вам за допомогу у розвитку сфери культури і дозвілля Сульжинів.

Тетяна Семенівна Краснолуцька, завідувач Будинку культури с. Сульжин Шепетівського району

– Білопільський будинок культури дуже цінує співпрацю з Хмельницьким регіональним благодійним фондом «Зміцнення громад», яку розпочали ще у 2010 році. В той час ми виграли фінансування від Програми розвитку ООН в Україні, однак коштів для повноцінного ремонту було недостатньо. Тоді ми вирішили звернутись до голови правління корпорації «Сварог Вест Груп» Андрія Андрійовича Гордійчука за допомогою. Він з розумінням поставився до нашого прохання і, завдячуючи благодійному фонду корпорації, ми отримали спочатку матеріали для перекриття даху, а далі стеля в кількох місяцях протікала, а трішки пізніше – будівельно-монтажні роботи. Потім ще неодноразово отримували благодійну допомогу, зокрема, тенісний стіл зі всім необхідним спорядженням, два офісні столи та стільчики, світловий прилад та звукову систему. У вирішенні всіх проблем, з якими ми стикались, фонд не відмовляв. Дякуємо всім працівникам благодійного фонду та корпорації, які завжди нас вислухають та допоможуть!

Оксана Антонівна Никончук, завідувач Будинку культури с. Білопіль Шепетівського району

– Сільський клуб с. Жолудки отримав допомогу від Хмельницького регіонального благодійного фонду «Зміцнення громад» на придбання будівельних та оздоблювальних матеріалів, які так необхідні нашому закладу. Ми закупили фарбу для внутрішніх та зовнішніх робіт, зокрема, для кімнати слави воїнам-афганцям, де розміщена інформація про мого рідного брата, що загинув на чужині, та тих краян, які вірою і правдою служили в Афганістані. В ній ми пофарбуємо вікна та двері, зробимо косметичний ремонт. Також є краєзнавча кімната, в якій ми експонуємо все, що розповідає про життя села та його мешканців. Тут ми також проведемо всі необхідні ремонтні роботи. А у великій глядацькій залі клубу пропонуємо пофарбувати підлогу. Ми дуже вдячні Благодійному фонду за допомогу та увагу до наших проблем.

Галина Іванівна Сидорчук, завідувач Клубу с. Жолудки Шепетівського району

Регіональне інформаційно-аналітичне видання «Міцна громада»
Адреса редакції: пров. Подільський, 20, м. Шепетівка, Хмельницька обл., 30400
тел./факс: (03840) 4-18-60
www.mitsna-gromada.com

Засновник - ХРБФ «Зміцнення громад»
Реєстр. св. серії **КВ №19459-9259Р**
Тираж - **8 000 примірників**
Головний редактор - **Т.П. Василік**
Видавничий редактор - **М.М. Ложкіна**
Редакційна колегія: **В.В. Смірнова, К.В. Тодоренко, О.В. Рихтик, О.В. Шершньова, Р.І. Тихонюк.**

Верстка - Р.В. Сухоцький
Друк - офсетний, віддруковано у ПП «Приватна друкарня»
Адреса друкарні: **м.Хмельницький, вул. Тернопільська 17/2А**
Розповсюджується безкоштовно

Газета заснована 6 листопада 2012 року.
Виходить 1 раз на місяць.
Обсяг - 1 друкований аркуш.
Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Професіонал

Гулька Леонід Дмитрович, агроном ТОВ «СВАТ Городищенське»

– Якщо мова йде про Леоніда Дмитровича, на думку відразу спадає одне слово – надійність. Вона відчувається у всіх його діях, характері, думках і помислах. Цей чоловік заслужено має авторитет фахівця своєї справи, чітко орієнтується у всіх тонкощах насінництва, які зрозумілі далеко не кожному. Про це говорить навіть той факт, що агроном займається вирощуванням, дослідженням і розповсюдженням понад 80 сортів картоплі. А ще дуже полюбить кролівництво. Та й для сім'ї час завжди знаходить – є відповідальним, люблячим чоловіком і татом. Хороша він людина, – розповідає Петро Миколайович Коломійчук, директор ТОВ «СВАТ Городищенське».

Такої ж думки про Леоніда Дмитровича Гулька і головний агроном Північного регіону корпорації «Сварог Вест Груп» Філімон Петрович Антонюк.

– Мій колега Леонід Дмитрович окрім бездоганних людських якостей має і всі необхідні професійні. Добросовісний, щирий, наполегливий і рішучий він прекрасно влився в колектив. За плечима Леоніда Дмитровича – неогігантський багаж знань, які він щиро передає молодшим спеціалістам. На мою думку, він є тим самим зразком хорошого фахівця-агронома, – ділиться враженнями Філімон Петрович.

Народився Леонід Дмитрович 7 березня 1954 року в с. Моївка Чернівецького району Вінницької області.

В 1961 році хлопчик вперше переступив поріг Моївської загальноосвітньої школи. Після її закінчення вступає до Комаргородського сільськогосподарського технікуму на спеціальність «Агроном із захисту рослин».

Диплом про вищу освіту Леонід Дмитрович здобуває в 1973 році. Відразу після цього почав працювати в с. Пузирі Ізяславського району. Проте сходження кар'єрною драбиною призупинилось в зв'язку зі строковою службою. Повернувшись у 1975 році, Леонід Дмитрович іде на роботу в Грицівський кооплосп «Комінтерн». Там чоловік працює до 1982 року, коли переходить в Городищенський відділ, який згодом реорганізовується і в 2004 році приєднується до корпорації «Сварог Вест Груп» як ТОВ «СВАТ Городищенське».

– Головним у роботі вважаю наполегливість та бажання осягати нове, адже, як то кажуть, під лежачий камінь вода не тече. Впевнений, що будь-які негарзди та складнощі можна подолати, якщо дійсно цього захотіти. А ще секретом успіху в роботі є любов до своєї професії. Без перебільшення скажу, що агрономія для мене – не тільки обраний фах, а й спосіб життя. Такий підхід допомагає мені досягати нових успіхів і дійсно насолоджуватись годинами, проведеними на роботі, – коментує Леонід Дмитрович.

Урожай – в надійних руках

– Ми розраховуємо зібрати ще близько 45 тисяч тонн кукурудзи та близько 3,5 тисяч тонн сої. Для зберігання цих культур маємо резерв у

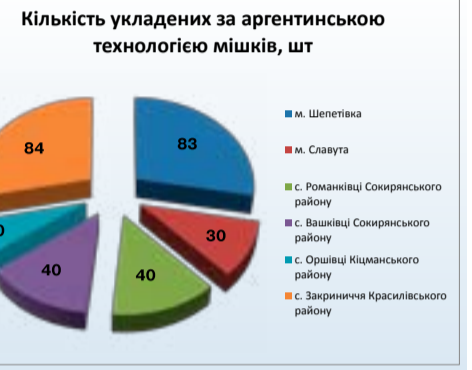

– Станом на 23 листопада 2012 року ПАТ «Шепетівська реалбаза хлібопродуктів» прийняли з полів та обробила 216 тисяч тонн зерна. Також ми продовжи-

пачало повноцінну роботу зерноприймального підприємства у селі Закриниччя Красилівського району. В минулому році там була змонтована найпродуктивніша на території діяльності корпорації американська сушарка. Цьогоріч проведено асфальтування, бетонунання та ремонт приміщень. Зараз це ХПП займається в основному прийомом та зберіганням кукурудзи. Значний обсяг робіт у 2012 році був проведений і в напрямку модернізації Славутської хлібоприймальної дільниці. Тут здійснене бетонунання території, проведені монтажні транспортних галерей, введено в експлуатацію розвантажувач.

– Які ж зараз потужності хлібоприймальних підприємств корпорації?

– Ємність складських приміщень Шепетівської дільниці становить тонн, Шепетівської – 7 тисяч тонн, на дільниці в с. Закриниччя – 5 тисяч тонн. Решту продукції будемо складати у рукави та зберігати на полях.

– Щороку кількість земель корпорації «Сварог Вест Груп» зростає, відповідно, збільшується кількість збіжжя, яке потрібно обробляти та зберігати. Розкажіть, які заходи приймалися в поточному році для інтенсифікації роботи хлібоприймальних підприємств?

– Першочергово відзначу, що цьогоріч ми прийняли до своєї дружньої родини Антонінське хлібоприймальне підприємство, що знаходиться в Красилівському районі. Це господарство може зберігати у своїх складах до 34 тисяч тонн зерна. Силами корпорації там проведено модернізацію і ремонт обладнання, здійснено підготовку майданчиків, газифікацію нової турецької зерносушарки. Це стало суттєвим надбанням. Продовжуючи тему Центрального регіону, також відзначу, що цього року роз-

24 тисячі тонн, Славутської – 33 тисячі тонн, Антонінської і Закриниччя – 34 та 14 тисяч тонн відповідно. На складах у с. Васьківці можна помістити 21 тисяч тонн зерна, у с. Романківці – 15 тисяч тонн, у с. Оршівці – 6 тисяч тонн. Тобто в усіх складах зерноприймальних підприємств Сварогу може одночасно зберігатися близько 150 тисяч тонн збіжжя. Окрім цього, корпорація «Сварог Вест Груп» створила умови для зберігання зерна в поліетиленових рукавах загальною кількістю 70-80 тисяч тонн.

Партнери «Єднання людей» – ось що значить «Сингента»

«Єдиним засобом для збереження незалежності держави від когось зазгодом є сільське господарство. Навіть коли ви володієте усіма багатствами світу, якщо вам нічим харчуватися – ви залежите від інших... Торгівля створює багатство, а сільське господарство забезпечує свободу», – казав французький філософ Жан-Жак Руссо.

Важко не погодитись, що сільське господарство відіграє надзвичайно важливу роль у вирішенні задачі, що полягає в тому, як забезпечити продовольством постійно зростаючу кількість населення, маючи при цьому обмежені природні та земельні ресурси.

Однією з компаній, що робить свій вагомий внесок в подолання цієї проблеми є «Сингента». Усвідомлюючи всю відповідальність, яку приймають на себе підприємства аграрного сектору, компанія інвестує в новітні технології, робить ставку на довгостроковий розвиток та ріст, розробляючи новаторські пропозиції для конкретних сільськогосподарських культур та різних регіонів. При цьому вона веде цілеспрямовану партнерську політику, результатами якої задоволені і корпорація «Сварог Вест Груп».

Окрім того, Сингента надає унікальну можливість за допомогою великого спектру високоякісних засобів захисту рослин та насіння повною мірою розкрити потенційні можливості сільгоспкультур. Хоча в сучасному вигляді вона розпочала свою діяльність лише у 2000 році, заснована компанія на давній виробничій традиції, якій вже майже 250 років. Головний офіс компанії знаходиться у м. Базелі (Швейцарія).

У Україні також функціонують представництва Сингенти. – Останні три роки ми тісно спів-

працюємо з компанією «Сингента». Вона постачає для корпорації «Сварог Вест Груп» насіння ріпака, соняшника, цукрового буряка, а також гербіциди, фунгіциди, протруйники. Якщо говорити мовою цифр, то більше 40% всіх засобів рослин ми купуємо в Сингенти. Чому? Перш за все тому, що працівники цієї компанії – висококваліфіковані фахівці, віддані своїй справі. Вони дійсно зацікавлені у плідній співпраці. Сингента, на відміну від інших фірм, пропонує нам тільки необхідні засоби та насіння на вигідних для обох сторін умовах. Спеціалісти компанії самостійно проводять ґрунтовні аналізи та моніторинг ситуації на наших полях, визначають потреби та перспективи росту культур. Таким чином, ми бачимо в Сингенти надійного партнера на аграрному ринку України, – розповідає заступник голови правління корпорації «Сварог Вест Груп» в галузі рослинництва Геннадій Антоневич Гуцько.

Про співпрацю зі Сварогом ділиться враженнями директор Західного бізнес-регіону компанії «Сингента» Валерій Володимирович Голянич.

– Декілька років тому на сільськогосподарському ринку України зустрілись два лідери – корпорація «Сварог Вест Груп» та компанія «Сингента». Обидві фірми зарекомендували себе тільки з позитивних сторін, забезпечуючи вітчизняних і закордонних споживачів якісною продукцією. Тому, співпрацюючи, вони змогли довести, що сільське господарство – досить перспективна і прибуткова галузь. Цього року Сварог продемонстрував надзвичайно високі показники врожайності. Я пишаюсь тим, що наша компанія зробила свій внесок в досягнення таких вагомих результатів.

– компанія «Сингента» вкладає в дослідження та розробки понад 2 мільйони доларів США в день.

Найкращі жінки працюють у Сварозі

Тетяна Анатоліївна Гордійчук,
пробовідбірник
ТОВ «Шепетівська реалбаза
хлібопродуктів»

Хвилинка-веселинка ;)

Тільки в Україні людина може платно вчитися, платно лікуватися і безкоштовно працювати.

– Купив собі хвалений німецький соковитискач.

– І як?
– Ну, яблучний сік зробив, апельсиновий зробив, а на березовому зламався.

Ну що там на рахунок кінця світу вирішили? Мені зимові чоботи купувати чи вже не потрібні будуть?

Якщо я дзвоню вам після третьої години ночі – не беріть слухавку, ніякий це не я... А якщо і я, то вже ніякий.

В ресторані студент заговляє:

– Дайте мені склянку води і скибку хліба.

Офіціант здивувався:
– І це все?

– Ех, гуляти так гуляти! Відро води і 2 буханки хліба!

Мені подобалася моя минула робота, але мама сказала, що працювати водієм дивана все життя – неможливо.

Звичка – страшна сила. Бабуся, коли гортає фотографії на iPad, слинить палець.

– Мамо, а в тебе комп'ютер в дитинстві був?

– Ні.

– А DVD?

– Ні.

– А мобільний?

– Ні.

– Мамо, а ти динозаврів бачила?

Як там кажуть, якщо людина тобі сниться, значить вона про тебе думає?... Оооо... Бред Пітт... Не очікувала, не очікувала.

Зустрічаються дві качки на озері. Перша каже:

– Кря-кря!

Друга роздратовано:
– Блін, я те саме хотіла сказати!

– Куме, а чого ваша свиня на трьох ногах бігає?

– А що я дурний через одну тарілку холодцю всю свиню різати?

Та що там Wi-Fi. Моя бабуся ще бездротові праски пам'ятає!

“Гаряче” фото

Сергій Іванович Літнарівич під час виставки «Агро-2012» у Києві

Натхненні працею

Земля – мати наша! І талановиті ті, хто руками своїми на ній трудиться. Людина тільки у праці стає Людиною. Не можна не поважати тих, хто плекає породжене землею життя.

Керуючий дільницею ТОВ “Лотівка-Еліт” Швець Валерій Васильович – професіонал своєї справи, старанний хлібороб. Тому не дивно, що володіє він цінним талантом – силою та красою слова. З нагоди Дня народження корпорації «Сварог Вест Груп» ми публікуємо його вірші, присвячені рідній компанії.

Так ми починали

У році дев'яносто восьмим,
Коли вмирав цукровий комбінат,
З'явився в Шепетівському районі
Хороший хлопець, благодійник,
Меценат.

Підтримав і фінансово, й морально.
І щоб родив на полях не осот і будяк,
Не пожалів ні грошей, ні підтримки
Наш народний депутат – Сергій Буряк.

І щоб завод надійно працював,
І постійний забезпечити процес
На території Устянівки вирішили
Створити комбінату агроцех.

Та не буває успіху без кадрів
І не треба складних тут наук.
Сміливо за справу взялися
Два друга – Гордійчук та Дячук.

Навіть важко зараз все згадати,
Коли стоп'ятдесяті тут орали
І МТЗ-шки по полях петляли.
Як по крупинках кадри підбирали.
Сварились, матюкалися, мирились.
Та результату, все-таки, добились.
Ще не родили соя і горох,
Але саме тоді народилась
Наша корпорація «Сварог»!

Пізніше приєдналось Городище,
Лавринівці, Вишневе і Лотівка.
І з'явилась техніка заморська,
І в касі з'явилася готівка.

Так поступово межі розширяли.
Невдовзі і Медведівку забрали

І надсучасний комплекс збудували.

Розвивались і науки не цурались.
Аж до диктатури технології добрались.
Не пропала наука ця марно.
В цьому році ми знову показали,
Що не даром штани протирали.
Не пропали в нас вкладені гроші –
Знову зібрали урожай ми хороший.

Та головне, що ми завоювали –
Люди довіряти нам стали.
І вибори це показали.

Про надійність Сварогу кажуть люди
В електричці, в автобусі – всюди.

Тож давайте краще працювати!
Щоб мільярдні прибутки
У доларах мати,
Європейські дороги у селах будувати,
Щоб міг у майбутнім гордитися син,
Що батько у його – селянин!

І хочеться знов повторити слова:
Колективу корпорації – СЛАВА!
Голові правління – ХВАЛА!

Сварог – мала наша держава

Сварог – мала наша держава,
Повсюду лине її слава!
Є в нас корови, кадри, гроші,
Бо врожаї у нас хороші!
Землі ми маємо немало,
Зусиль приклали ми чимало,
Щоб родила соя, пшениця і горох,
Щоб процвітала наша корпорація
«Сварог».

Щоб урожай хороший мати

Потрібно все завжди контролювати!
Не щодня добирались до сім'ї і квартири
Наші польові командири.
І Стецюк в нас славний керівник!
Довго спати вдома він не звик.
В полі теж він днює і ночує.
Все він бачить, знає, контролює.

А якщо ми десь щось пропустили
Чи проспали, чи недоробили –
Все угледить, влаштує розгон
Головний агроном – Антонюк Филімон.

Якщо ж треба сорт нам поновити,
Протруїти, підживити, покропити,
Знищити бур'ян до третього коліна,
Усім забезпечить Антонович Гена.

Серединецьке наше славно працювало!
Орало, сіяло, збирало.
Любить Філюка механізація.
На «ти» з ним заморська інновація.

І Лотівське наше задніх не пасе:
І збирало, і посіяло усе.
Добре Ваня Кляп у нас керує,
Вдома теж не завжди він ночує.

А щоб в зерно не попала ніяка зараза
Надійно працює наша реалбаза.
Весь урожай, що ми зібрали,
Переробили і сховали.
Не проникне у складі
Ні злодій, ні миша,
Бо є там досвідчений
Захарович Гріша.

А щоб ніхто не подумав
Порушувати закони
Є в нас департамент безпеки й охорони.

Щоб не пропав урожай з комори і поля
Постійно пильнує Загоруйко Толя.

Південь наш також на все мастак,
Там керує славний наш земляк,
Також у них вродила соя й кукурудза,
І яблука їдять вони від пуза,
Ще матимемо банани, лимони і урюк, –
Хвалиться наш колега Юра Гаврилюк.

В тому році погожої днини
Приєднались до нас Антоніни.
Колектив славний і директор хоч куди.
Нехай не буде їм ніякої біди.

Молока також ми доїмо немало,
Недавно другий комплекс збудували.
Скільки будемо доїти,
Нікому не сниться!
Є там славний хлопець –
Толя Паліяниця.

Але сьогодні всі ми маємо шанувати
Того, хто зумів нас усіх об'єднати.
Це не Льоня Кучма, не Льоня Кравчук,
А наш мудрий Андрій Гордійчук!

Це його заслуга та турбота,
Що ми не голодні, що є в нас робота.
Ми вдячні, Андрійович, Вам за турботу!

І сьогодні, в день нашого свята,
Всім Вам зичу здоров'я,
Достатку багатого!
Щоб ми з вами далі краще працювали,
Щоб наші рекорди в нас нормою стали,
Щоб по світу про Сварог линула слава,
Щоб нас шанували і люди, й держава!
Слава Україні
І Сварогу – слава!